

Erdőművelési értekezlet

Munkaerőhiány az ágazatban

Hagyományos éves erdőművelési értekezletét 2017. március 14-én az Obornaki Vadászházban tartotta a részvénytársaság. Kovács Ferenc vezérigazgató-helyettes, termelési igazgató, majd Nemes Zoltán erdőgazdálkodási osztályvezető köszöntötte a központból megjelent kollégákat, az erdészetiigazgatókat, valamint az erdőművelési ágazat- és műszaki vezetőket.

Ezt követően Ernsztné Csányi Anita erdőművelési előadó értékelte a mag- és csemetetermelési ágazat elmúlt évi eredményeit. A magtermelésről elmondta, hogy a tavalyi év elején a fenyőplantázásokból nem tudtunk tobozt gyűjteni. Ősszel bükkből kiváló, kocsánytalan tölgyből jó, kocsányos tölgyből pedig gyenge makktermés volt. A bükkből és a kocsánytalan tölgyből a csemetekerti vetésekhez megfelelő mennyiséget tudtunk gyűjteni, kocsánytalan tölgyből az erdőfelújítás szükségleteit is si-

Bükk főliaház

került meggyűjteni, kocsányos tölgyből pedig elegendő mennyiséget gyűjtöttünk ahhoz, hogy a csemetekertekben elvetve – a meglévő csemetével együtt – két évre biztosítani tudjuk az erdőfelújítások szükségletét. A maggyűjtés kapcsán kérte a kollégákat, hogy a maggyűjtési fegyelmet igyekezzenek jobban betartani, az igények változását pedig az erdőgazdálkodási osztállyal egyből egyeztetessék a szükségletek megfelelő koordinálása érdekében. Az elmúlt télen 200 hektáryi magtermelő állományt sikerült kijelölni, az országban elsőként nálunk hegyi juharból

emelési szezon. A dísznővény-termelés terén a kereslet fellendülése eredményeként sikerült kiemelkedő árbevételt elérni, sok földlabdás növényt értékesítettünk, közel háromszor annyit, mint 2015-ben. A karácsonyfa-értékesítés szintén jól sikerült, a kanizsai erdészet az összes értékesíthető fát eladta. Az ágazat negatívumai között a munkaerőhelyzetre hívta fel a figyelmet az előadó; a bajcsai csemetekertben mindössze 12 állandó fizikai dolgozónk van, egyre nehezebb vállalkozókat találni, és az éves kiemelési munkákat egyre nehezebb ilyen feltételek mellett kivitelezni. Surdon hasonló a helyzet: a munkacsúcsokban rettentően kevés a munkaerő, és félt, hogy egy-egy megrendelést a munkaerőhiány miatt nem tudunk majd teljesíteni. A 2017. évi feladatok kapcsán elsőként az erdeifenyő-toboz gyűjtését említette, emellett fontos feladatot a tárolt magtételek minőségének megőrzése, ősszel a lehető legtöbb makk gyűjtése vagy vásárlása, a kijelölt magtermelő állományokban pedig a tavasz folyamán meg kell kezdeni a magfahálózat kijelölését. Fontos, hogy minél jobb kihozataalt érjünk el a csemetekertekben, ehhez a vetéseket és az ápolásokat időben, szakszzerűen kell elvégezni. Surdon a díszfaiskolai munkák mellett fontos feladat az életveszélyessé nyilvánított irodaépület helyett átmeneti helyiséget keresni, és az öntözés helyreállítása, korszerűsítése is folyamatban van. A mag- és csemetetermelési ágazat sikereként értékelte az előadó, hogy a nagykanizsai erdészetnél 2016-ban még az üzemi tevékenység eredménye is 6 millió forint lett, amire hosszú évek óta nem volt példa. Az erdővédelmi károk kapcsán elmondta, hogy a legjelentősebb károkat az április végén bekövetkezett erős és több órán át tartó kései fagy okozta. Ez közel 3200 hektáron fiatalosokban, 680 hektáron idősebb állományokban jelentkezett.

Millei Dániel erdőművelési előadó először a 2016-ban teljesített erdőfelújítási munkákat értékelte. A befejezett ápolások és a tisztítások közel tervszinten teljesültek, a mesterséges első kivittelek és pótlások esetében azonban kevés elmaradás jelentkezett, de az idei tavaszi szezonban ez végrehajtható lesz. Ezután egy szemléletes oszlopdiagram segítségével az erdőfelújítás költségeinek terv-, módosított terv-, illetve tényszámaait szemléltette műveletcsoportonként. *(Folytatás a 2. oldalon.)*

Fotó:

Harvester gyérítésben

Szakmai nap a bánokszentgyörgyi erdészetnél

Az OEE Nagykanizsai Helyi Csoportja szakmai napot szervezett 2017. március 29-én, melynek házigazdája a bánokszentgyörgyi erdészet volt.

Rosta Gyula, a Zalaerdő Zrt. vezérigazgatója, a Nagykanizsai Helyi Csoport elnöke, valamint Varga Attila gazdasági igazgató, HCs-titkár köszöntötte a résztvevőket. Miután Pállin-kás Akos erdészetiigazgató ismertette a nap programját, a résztvevők elindultak a Várfölde 12 J erdőrésztletbe, ahol egy elvégzett erdeifenyves törzskiválasztó gyérítést tekintettek meg.

A munka különlegessége, hogy a korábban alkalmazott technológiákkal szemben ezúttal egy Sampo-Rosenlew 1046 Pro harvesterrel végezték el a gyérítést. A gépet 2012 őszén vásárolta az erdőgazdaság azazal a céllal, hogy a fenyvesek törzskiválasztó és növedéfközoző gyérítését hatékonyan és gazdaságosan tudja elvégezni. Azonban az időközben bekö-

Harvesteres gyérítés

vetkezett lucfenyvespusztulások okozta megnövekedett feladatok miatt a gép a többi harvesterrel együtt ezekben az állományokban kényszerült dolgozni. 2017-re a lucfenyvesek értékméntése arra a szintre jutott, hogy ez a gép visszakerülhetett azokba az erdőkbe, ahová a tervezői eredetileg szánták. A munka különlegessége, hogy a korábban alkalmazott

A Várfölde 12 J erdőrésztletben a sorok még jól látszódtak, így minden nyolcadik sort eltávolítva közelítőnyomot vágott a gép, melyeken haladva mindkét oldalra 7–7 métert kinyúlva tudta elvégezni az állomány tényleges gyérítését. A harvester a kitermelésre jelölt fák tőltől való elválasztása után a gallyazást és a darabolást úgy végezte el, hogy a termelt vá-

lasztékokat a közelítő nyom mellé rakásolta. A közelítés forwarderrel történt.

Pacsai Endre fahasználati ágazatvezető ismertette az alkalmazott technológiát, valamint bemutatta a szomszédos erdőrésztletet, ahol a hasonló erdeifenyvest hagyományos egységkrakatos technológiával, egy kisebb traktorral gyérítették, így a résztvevők összehasonlíthatták a két munkarendszer eredményét. Kezdetben tartottak attól, hogy a gép a visszamaradó törzseken sok sérülést fog okozni, nem lesz elég költséghatékony, illetve, hogy a sűrű közelítőnyomhálózat és a gyérítés miatt annyira megritkul az állomány, hogy a tél folyamán a hó nagy károkat fog okozni. A munka ellenőrzése előtt az időjárás egy nagy mennyiségű ónos esőből átváltó havazással le is tesztelte az erdő állékonyosságát, de hótörést és gép által okozott törzssérülést csak elvétve talál-

A szakmai szempontokat tekintve a gép beváltotta a hozzá fűzött reményeket. A résztvevők a Lasztonya 4 C erdőrésztletben munka közben is megtekinthették a harvesteres gyérítés folyamatát.

A program az erdészet egyik különleges állományánál, a Várfölde 12 A erdőrésztletnél folytatódott.

(Folytatás a 3. oldalon.)

A nagykanizsai erdészet kezelésében lévő bajcsai csemetekertben – kihasználva az elmúlt év őszén megvalósult, jónak mondható maggyűjtési szezon – jelentős mennyiségű erdei magot és makkot vetettünk el zömében ősszel, illetve részben 2017 tavaszán.

A nagyüzemi csemetekertünkben a makkvetések időztése a szakmai szempontok mellett a nagy mennyiségű szaporítóanyag tárolási nehézsége miatt is rendkívül fontos. Ugyan itt találhat országunk egyik legkorszerűbb makktároló épülete, jó termés esetén az októberi időszakban nagy tételeben bezúduló makk szikkasztására a tárolóhely többnyire elegendős. Így az ősszel érő és hulló erdei magfélésegeket lehetőleg azonnal elvetjük, természetesen a szükséges tápanyag-utánpótlás, a szerves trágyázás és a talajmunkák elvégzését követően. Nem volt ez másként a mögöttünk álló szezonban sem, így 2016 őszén elvetettünk 29.385 kg kocsánytalan tölgy, 9819 kg kocsányos tölgy, 6269 kg közönséges dió, 1084 kg bükk, 543 kg madárcareszernye valamint 2800 kg vörös tölgy erdei magot, illetve makkot. A csemetekerti vetési tervben foglaltak szerint a tavaszi időszakra időztítettük a fenyőfélék, néhány fontos elegyfaj (fekete dió, hársfélék, magas kőrís, hegyi juhar), a mézgás éger és az akác vetését. Tárgyév tavaszán több mint 5000 kg erdei mag került magágyba. A 2017. év csemetekerti munkáit döntően meghatározó friss vetések területe meghaladja a 8 hektárt. Amennyiben a csemetekerti magoncoktól vagy a földben maradt korosbodó csemetékert nem éri valamilyen elháríthatatlan környezeti kár, az augusztusi feltárra a várható összes darabszám akár 12–13 millió is lehet. Társaságunk csemeteszükséglete még gyenge és őszi makktermés esetén is biztosíthatnak látszik.

A csemetermesztés folyamatoságát meghatározó vetések mellett az őszi-tavaszi időszak másik fontos feladata a csemetekiemelés. Az ősi kiemelés részben az őszi erdősítési igényt elégíti ki, nagyobb hányadát viszont a hűtőházunkba télre betároljuk. A betárolt csemete válogatása zajlik a téli, kiemelésre alkalmatlan időszakban, ezzel folyamatos munkát tudunk biztosítani a csemetekerti állandó dolgozóinknak, azaz a jellemzően két munkacsúccsal bíró csemetermesztés aránytalan feladatelosztását mérsékelni tudjuk.

Fontos megemlíteni, hogy az elmúlt évek enyhe teleivel ellentétben idén teljesen normálisnak mondható fagyos január köszöntött be. A hűtőházban lévő csemete válogatásával már az első hónap közepére elvégeztünk, és a fagyos talaj miatt a kiemelést nem tudtuk elkezdni. Néhány hét kényszerzűnet következett, egészen február utolsó hetéig, amikor a talajviszonyok már lehetővé tették a csemetekiemelést. Április első hetéig megfeszített munkatempóban 3,6 millió darab csemete ki-

emelése valósult meg, melyből félmilliót saját erdőfelújításban használtunk fel, 1,3 milliót társ-erdészetekinknek szállítottunk át, és a mintegy 400 ezer darabos visszaiskolázás mellett közel 1,5 millió erdészeti csemetét értékesítettünk. A számokból kitűnik, hogy jelentősen visszaesett társaságunk csemeteigénye (a jó őszi maktermésnek köszönhetően az erdőfelújításban is sokat használtunk fel), viszont a növekvő piaci keresletet kihasználva, bel- és külföldi értékesítéssel sikerült kompenzálni, annyira, hogy az utóbbi harminc év legmagasabb árbevétele várható csemetekertünkben. Ki kell emelni, hogy a társerdészeink által kért csemetékert pontos szállítási időpontra, telefonon előre megbeszélték szerint hűtőházból, vagy veremelésből megfelelő minőségben tudtuk adni. Köszönjük társ-erdészeinknél dolgozó kollégáinknak, hogy a megfelelő pontyvas szállítóeszközök időben megérkeztek, elősegítve ezzel a pontos kiszolgálást és a csemeték későbbi kiváló megeredését.

A fagyos év eleji időjárást száraz kora tavasz követte, ezért a vetésterületeink öntözését a szokásosnál korábban kezdtük. Feljuttított szivattyúrendszerünk és az újabb beszerzésű öntözőberendezéseink is jól vizsgáztak. A csemetekerti termelés jelentős mértékben befolyásoló időjárással kapcsolatban mindenképpen szót érdemel, hogy egy viharos, széles periódust követően késői fagyok is tapasztaltunk, de szerencsére az ennek következtében kárt szenvedett csemeték regenerációja már

var elleni védekezéseket is megkezdtük. A tavasz folyamán több alkalommal érkeztek nagy létszámú iskolás csoportok, akik nagy érdeklődéssel figyelték és tanulták a nagyüzemi csemetekertben folyó munkákat.

A hagyományos erdészeti csemetermesztés mellett erdészeti munkánknál dísznövénytermesztés is folyik a surdi díszfaiskolákban. A dísznövények iránti igény jó pár éven keresztül – a begyűrűző gazdasági válság következtében – jelentősen visszaesett, azonban már a tavalyi éven bizakodásra okot adó keresleti piacot tapasztaltunk, mely szerencsére az idei év tavaszán is folytatódott.

zont követően január, február hónapokban a karácsonyfaiként már eladhatatlan egyedeiket zöldgallyként, aprítékként értékesítettük. Hangsúlyt fektettünk a karácsonyfatelepeink megújítására is, így mintegy 10.000 darab lucfenyőpótlást ültettünk ki április hónapban.

A csemetermesztés mellett az erdőfelújítási munkák nagy része is a tavaszi időszakban zajlik. A téli csapadéknélküli hónapok kedveztek a talaj-előkészítések, valamint a pótlások elvégzéséhez, így 44 hektáron tányérozást, valamint altalajlazítóval 70 hektár részleges talaj-előkészítést végeztünk el. Erdészetünk területén a csemeteültetést és a makkvetést március hónapban tudtuk elkezdni. Első kivittelt mintegy 44 hektáron, pótlást pedig 48 hektáron valóítottunk meg. Csaknem félmillió darab csemetét ültettünk el, továbbá 7576 kg kocsánytalanító-gy-mak-kot és 2012 kg fekete-dió-magot vetettünk el

erdősítésbe, így április végéig az erdősítési munkák mintegy 90%-át elvégeztük.

A tavaszi erdősítést követő fontos munkaművelet a folyamatos erdősítéskor növényvédelme. A „csöves” erdősítésekben – környezet- és költségkímélő módon – csak a pászta-ka kezeljük talajherbiciddel, így a sorosoktól a nyár derekáig tisztán tudjuk tartani. Itt természetesen egyszerű gyomkorlátozásra sincs szükség, ezért idén a korábbi évekkal ellentétben az erdészet területén nem alkalmaztunk légi gyomirtást. Ezzel a technológiával a csöves ültetésekben legalább az első öntözésig lehetővé tesszük a cső látható-

segítését, így április végéig az erdősítési munkák mintegy 90%-át elvégeztük.

A tavaszi erdősítést követő fontos munkaművelet a folyamatos erdősítéskor növényvédelme. A „csöves” erdősítésekben – környezet- és költségkímélő módon – csak a pászta-ka kezeljük talajherbiciddel, így a sorosoktól a nyár derekáig tisztán tudjuk tartani. Itt természetesen egyszerű gyomkorlátozásra sincs szükség, ezért idén a korábbi évekkal ellentétben az erdészet területén nem alkalmaztunk légi gyomirtást. Ezzel a technológiával a csöves ültetésekben legalább az első öntözésig lehetővé tesszük a cső látható-

segítését, így április végéig az erdősítési munkák mintegy 90%-át elvégeztük.

segítését, így április végéig az erdősítési munkák mintegy 90%-át elvégeztük.

segítését, így április végéig az erdősítési munkák mintegy 90%-át elvégeztük.

segítését, így április végéig az erdősítési munkák mintegy 90%-át elvégeztük.

Erdőművelési értekezlet

Munkaerőhiány az ágazatban

(Folytatás az 1. oldalról.)

Az ábrán látható volt, hogy az erdősítés költségei majdnem minden erdészetnél kevesebbek voltak a tervezettnél, amit a jó makkterméssel indokolt az előadó. Az ápolási munkákra a lenti erdészet kivételével mindenhol többet költöttek a tervezettnél. Ez egyrészt a csapadékos időjárásnak, másrészt a vállalkozói díjak emelkedésének volt köszönhető. Ez utóbbit támasztja alá az erdőfelújítás költségeinek költségnemenkénti elemzése is. Ezt követően a 2017. évi üdön-ságokat ismertetve elmondta, hogy a bozótirtás és a törevágás külön költséghelyen jelenik meg, továbbá az ágazat összes tervezett költsége – az első kivitelek és pótlások tervezett mennyiségének tavalyi évhez viszonyított csökkenése miatt – mintegy 38 millió forintal alacsonyabb a 2016. évi tényről. A költségelosztásnál egy csekély mértékű vállalkozói díj-emeléssel is számolt, valamint kérte a kollégákat, hogy a díjat az elvégzendő feladathoz igazítsák hozzá, cserébe viszont követeljük meg a minőségi munkavégzést. Át-terve az erdőtelepítések ismer-tetésére, az előadó elmondta, hogy a befejezetlen erdőtelepítések 2016-ban 6,2 millió forintot fordított a társaság, 2017-ben pedig közel 7 millió forint a terv. Arra kérte az előadó a kollégákat, hogy a meg nem hatá-ridós, de befejezésre alkal-mas erdőrészleteket tervezze befejezésre. A 2016. évi erdőkárok ismertetésekor a hatal-mas területen tapasztalt minő-ségi fagykár mellett a jelentős mértékű, rácsálók okozta kárt említtette, ami 120 hektáron je-gyekkel terhelt tavaszi szezonon van túl, ennek ellenére erdősí-téseink és állományaink jelen-leg bízható képet mutatnak.

Elfagyott egyéves kocsánytalanító-gy-mak-k

séről beszélt, mely probléma egy 2015-ben készült felmérés szerint mintegy 200 hektár redukált területet érint. A bálványfa-ferőzöttség elleni küzdelem már nem tartozik a normál erdőfelújítási munkák körébe, speciális beavatkozást igényel, sok apró részterületen jelenkezik, magas az élőmunkaigénye, ezért külön költség hely és költségkeret kialakítására lesz szükség. A védeke-zésre várhatóan pályázati lehetőségek is nyílnak a jövőben. Következő feladat az erdőművelési munkák lehetőség szerinti gépesítése, tekintettel az őrási élőmunkahiányra. Előnye, hogy a soroközök gyorsan és költségkímélően lehet művelni, hátránya, hogy a sorolások továbbra is kézimunka-igényes, illetve a természet-erdőfelújítások és a nehéz terepviszonyok esetén nem alkalmazható. Mindenképpen megoldást kell találni továbbá az erdőművelésben tapasztalt fizikai munkaerő hiányának problémájára. A munkavállalóknak kedvezőbb körülmények között, magasabb bértől más munkahelyet, és ez a folyamat nehezen visszafordítható. Az előadó a vállalkozói díjak jelentősebb emelésében látja a megoldást, ezzel a közfoglalkoztatási programban dolgozók egy részét az erdészetek erdőművelő vállalkozók tudnák alkalmazni. Végezetül a terület-alapú támogatásokról esett szó, melyeket 2016-ban 665 hektár igényelt területre az előző években jól kialakult táblaszerkezeteknek köszönhetően maradéktalanul kifizetett az MVH. A támogatások teljes összege megközelíti a 46 millió forintot.

– Az idősebb lányom, Szilvia az ELTE-n végzett hidrogeológusként, ott szerzett PhD fokozatot, és jelenleg is ott dolgozik mint egyetemi adjunktus, meggyes mellett. A férjével Vácott laknak. Kislányuk, Sára augusztusban lesz egyéves. A másik lányom, Viktória Pécsen végzett közgazdászként, a Raiffeisen Bankban dolgozik, jelenleg ő is gyessen van. Közben a párjával egy évre elmentek Írorszába dolgozni, de nem igazán érezték jól magukat, most Székesfehérváron élnek. Az ő kislányuk, Emilia most volt egyéves. Tehát tavaly két kisunokám született – mondta széles mosoly kíséretében. – Mindkét lányom most gyessen van, úgyhogy gyakran megyek hozzájuk segíteni.

Kérdésemre, hogy mivel tölti meg az idejét a nyugdíjazás óta a gyerkeken kívül, azt válaszolta, hogy különösebb terve egyelőre nincsen, az elmúlt pár hónapban sok hivatalt, illetve korábban eliskádt ma-

kodási osztályvezető a vadkár-elhárító kerítésekkel kapcsolatos változásokról tartott rövid ismertetőt. 2016-ban 52 kilométer kerítés épült, és 47 kilométernyi bontottunk le, így jelenleg 511 kilométer a teljes kerítés-hossz a Zalaerdőnél. 2017-ben 62 kilométer kerítés építését tervezzük, és 35 kilométernyi bontunk le. Az osztályvezető felhívta a műszaki vezetőket figyelmét, hogy ahol az erdőállomány magassága engedi, minél hamarabb kérjék meg a bontási engedélyt. A társaság minden év januárjában elszámol az idegen vadgazdálkodókkal, 2016-ra vonatkozóan 23 vadgazdálkodóknak 11 millió forintot számláztunk ki. Ezt követően az idei évben megjelent új kerítésépítési szabályzatról szólt néhány szót az osztályvezető. Ennek előírásai közül kiemelte, hogy minden erdészeti meg a kerítésépítés megkezdése előtt készítsen árkkalkulációt, és a költségvetést igyekezzen a vadgazdálkodóval elfogadtatni. Javasolta, hogy a megállapodásban arra törekedjenek, hogy a vadászatra jogosult a kerítés megvásárlása helyett hozzájárulást fizessen (70–30% megosztásban). Ezzel a kerítés a Zalaerdő tulajdonába kerül, és a fenntartása is vállalatunkat terheli, viszont a nyilvántartásaink vezetése és az erdősítéskor szempontjából ez a kedvezőbb. Szintén előírás, hogy a műszaki átvétel után a nyilvántartásba vett kerítésekről térkép készüljön.

Az értekezlet második felében először az erdészetek körülgéai foglalták össze az előző év tapasztalatait és az idei éven várható nehézségeket. Mindegyik ágazat és műszaki vezető az alacsony vállalkozói díjak problémájáról, a fizikai munkaerő hiányáról, valamint a túlzott adminisztrációs terhek-ről számolt be. Dr. Páll Miklós ellenőrzési osztályvezető szakmai és adminisztrációs hibákra, hiányosságokra mutatott rá, és a precízebb munkavégzés fontosságára hívta fel a figyelmet. Végül Kovács Ferenc termelési igazgató a folyamatban lévő feladatok rövid összefoglalójával zárta le az értekezletet.

Fürné Kinsztler Anita
Fotó: Gál Krisztina

Még év őszén szíve szűkebb hazájába húzta vissza, s a Zalai Erdő-és Fafeldolgozó Gazdaság Lenti Fafeldolgozó Üzemének lett rövidesen a szállítási műszaki vezetője.

Lelkiismeretes munkáját elismerve, pályája 1985. május 1-jétől az erdőgazdaság nagykanizsai központjában folytatódott, ahol közgazdasági osztályvezető-helyettesi munkákat töltött be.

1989. november 1-jétől az újonnan alakult számítástechnikai osztály vezetésére kapott megbízást. Munkatársai-val való ebbéli tevékenysége idején alapozódott meg az a látványos számítástechnikai fejlődés, amely később a részvénytársaság ilyen jellegű sikeres, innovatív munkáját jellemezte.

1992. október 1-je újabb állomást hozott: a közgazdasági osztály kontrolling-előadója lett, majd 1998. január 1-jétől az informatikai és

In memoriam

Tihanyi Gyula

Gyászol a zalai erdészársadalom. Életének 66. évében, 2017. június 9-én, rövid, súlyos betegségben váratlanul elhunyt Tihanyi Gyula okleveles erdőmérnök kollégánk, a Zalaerdő Zrt. nyugalmazott személyügyi vezetője, az OEE Nagykanizsai Helyi Csoportjának negyedszázadon át titkára, az OEE elnökségének egykori tagja, régióképviseelője, a ZALAERDŐ üzemi újság szerkesztőbizottságának tagja s a Nyugdíjas Erdész Klub elnöke.

A megdöbbentő és lesújtó hír szorításában, a fájdalom-búcsúzás alkalmából elemi kötelességünk, hogy felidézzük egy igaz ember, egy elismert szakember tartalmas és változatos életútjának főbb állomásait.

Kollégánk 1951. december 16-án született Pápan, ám a családi gyökerek szüleit sze-

kontrolling csoport vezetőjévé nevezték ki. Ezt megelőzően 1994-ben információrendszerszervező másod-diplomát szerzett, majd 1997-ben Kontrolling Akadémiát végzett.

2000. szeptember 1-jétől, szintén újabb állomás követ-kezett: a részvénytársaság humánpolitikájáért felelős személyügyi vezetőnek nevezték ki, s e munkaköréből vonult nyugdír-mányba 2012. június 30-án.

Aktív munkásságára visszatérintve, szerény elégedettséggel említtet: külön örömmel élte meg, hogy valamennyi munkakörében elismert és megbecsült alakítója lehetett annak a szakterületnek,

amit rábíztak, szenn-regett Zalájukba csábították vissza. A Lenti környéki erdők varázsa, s bizonyára az apai nagypapa emléke is – aki a lenti fűrészüzemnek az 1924-es alapítása utáni egyik első művezetője volt – hatással voltak pályaválasztására, s így került az erdészeti tudományok fellegvárába, Sopronba, ahol először 1971-ben a Roth Gyula Erdészeti Technikumban erdésztechnikusi képesítést, majd tovább tanulva az Erdészeti és Faipari Egyetemen 1977-ben erdő-mérnöki oklevelet szerzett.

Szerénysége, közvetlensége, segítőkészsége, mindenekelött nyugalmat árasztó egyénisége a világunkban oly sokszor hiányzó bizalmat sugározta munka-és embertársai felé, akikkel mindig, minden helyzetben szót tudott érteni.

Feltétlen említett érdemei a kiegyensúlyozott családi háttérre is, amelyre jogosan lehetett büszke, így a pedagógus feleségére és a Corvinus Egyetemet végzett fiára és leányára, akik okleveles közgazdászok. Gyászukban mélységesen osztozunk.

Hányozni fog a ZALA-ERDŐ újságunk szerkesztőbizottságából is, nem is beszélve a Nyugdíjas Erdész Klub elnöki posztjának ly váratlan megüresedéséről.

Az égi behívóval örökre elment egy felejthetetlen társunk, aki a legszebb emléket, a szeretettel hagyta a szívünkben. Köszönjük! Údv az erdésznek!

Dr. Baráth László
Fotó: Szakács László

Simonné Ili nyugdíjban

Több munkakörben, mindig naprakészen

Gutorföldéről Kanizsára költöz-tünk, édesapám akkor vasúti-előadóként dolgozott, az anyukám később kapott itt munkát. Ebben az időben a Rozsgonyi-iskolából mindig a központba jöttem, itt ebédeltem, itt töltöttem a délutánt, és együtt mentünk haza a szüleimmel. Nagyon erős volt a kötődés, sok gyerek járt ide, sok volt a közös program, kirándulások, gyermeknapok. Mind a mai napig szívesen emlékszem vissza ezekre. Akkoriban a mostani központi épület még nem állt, a múzeum jelenlegi épületében helyezkedtek el az irodák.

Illi a Rozsgonyi-iskola után a Landler-gimnáziumban (jelenleg Batthyány Lajos Gimná-

zium – a szerk.) folytatta tanulmányait ügyviteli szakon, ami gyakorlatilag közgazdasági vonatlat jelentett. Tanultak ügyvitelt, statisztikát, tervezést, illetve gyors- és gépirást. Egy év után az egész szakot elvitték a Mező-gimnáziumba. A középiskolai kötelező szakmai gyakorlatot is a Zalaerdő műszaki osztályán végezte. Mint mondta, rengeteg térképet és tervrajzot másolt ekkor, már a mostani központi épület pincéjében. – Érettség után egyből a „Déli Erdészetnél” kezdtem el dolgozni mint bérelészármoló. Anyukám ’74. novemberében nyugdíjba vonult, de a következő év februárjában visszajött, mert az erdészet bérelészármolója gyessre ment, és amíg én

Simon Miklósné

gozott, amikor összeházasodtak Miklóssal, akivel azóta is boldog házasságban élnek. Két gyermekük született, így ebből a pozícióból kétszer ment gyessre, először három, majd két évre. – Azért volt csak két év, mert nyugdíjba vonult a könyvelő, akinek a helyét akkor átvette. A következő évben szolt a közgazdasági osztály vezetője, Horváth Ferenc (a tavaly nyugdíjba vonult gazdasági igazga-

Élménypedagógia az erdőben

Erdészeti erdei iskolák nyílt napja Obornakon

A dél-dunántúli régió erdészeti erdei iskolái – immár tizedik alkalommal – pedagógusok számára tartottak nyílt napot 2017. április 7-én Obornakon. A már hagyományosnak számító találkozót idén a Zalaerdő Zrt. szervezte, melyen összesen kilenc erdei iskola mutatkozott be.

A rendezvényre elsősorban olyan oktatási intézmények képviselőit, pedagógusait vártuk, akiknek a pedagógiai programjában a környezeti nevelés és az erdei iskolai program kiemelten szerepel. Emellett minden olyan érdeklődőt szeretettel fogadtunk, akik élményekkel teli osztálykiránduláshoz, táborhoz kerestek programot és helyszínt. A nyílt nap célja volt az erdészeti erdei iskolák változatos erdőpedagógiai és szabadidős programkínálatának megismerése, továbbá a pedagógusokkal való személyes találkozás, egyfajta szakmai műhelymunka, a tanórákhoz és a tan-

tott a pályázati partnerekkel való kapcsolatépítésre, közéleti tevékenységünk, programjaink népszerűsítésére is. A nyílt nap megnyitóján Kovács Ferenc termelési igazgató, vezérigazgató-helyettes köszöntötte a házigazda Nyitnikék Erdészeti Erdei Iskola udvarán összegyűlt közel száz érdeklődőt, köztük az erdészeti erdei iskolák és a projektpartnerek képviselőit, valamint az óvodák és iskolák pedagógusait. Ezt követően az oktatóteremben, a fedett foglalkoztatásban, valamint a szálló teraszán izélesen kialakított standokon nyílt lehetőség az erdészeti erdei iskolák

Ezután a rendezvény terepi bemutatóval folytatódott, mely során erdei iskoláink vezetői, Povics Noémi és Molnár Vítalis Anikó egy rövid séta keretében az erdőben folytatott pedagógiai munkájukba, terepi foglalkozásaikba engedtek bepillantást. Különléle természetismereti játékok és „and art” bemutató segítségével szemléltették az erdészeti erdei iskolákban folyó igen sokrétű, élményközpontú, színvonalas környezeti nevelési munkát. Mátó Elemér kerületvezető erdész közreműködésével a léghajók lövészetét is kipróbálhatták a vállalkozó kedvűek. Az ebédet követően ismeretterjesztő előadások gazdagították a programot; Gál Sándor kerületvezető erdész, gombaszakértő a gombák titokzatos világába kalauzolta az érdeklődőket, Fűr

más erdőmérnök, az OEE nagy-

dógazdaságok által felajánlott ajándékokat, kedvezményes kirándulási lehetőségeket sorsolták ki, valamint a résztvevő pedagógusok tanúsítványt kaptak az erdőpedagógiai továbbképzésen való részvételről.

A visszajelzések alapján is sikeresen lezajlott program hozzájárult erdei iskoláink népszerűsítéséhez, elősegítette a környezeti nevelési tevékenységünk minél szélesebb körre való kiterjesztését. Az érdeklődők élményekkel teli programon vehettek részt, és bízunk benne, hogy so-

kan közülük hamarosan újra vendégeink lesznek diákjaikkal, övodáscsoportjukkal együtt.

A nyílt napon az alábbi állami és magán erdészeti társaságok erdei iskolái vettek részt:

- Gemenc Zrt. Erdészeti Erdei Iskola, Pörboly
- Gyulaj Zrt. Turisztikai és Természetismereti Központja, Lengyel – Annafürdő
- KASZÓ Zrt. Vadász Göri Erdészeti Erdei Iskola, Kaszó
- Mecsekerdő Zrt. Kikerics Erdészeti Erdei Iskola, Sasrét

- Mecsekerdő Zrt. Mókus Suli Erdészeti Erdei Iskola, Árpádtető
- Mocz és Társa Magánerdészeti Kft. Erdészeti Erdei Iskola és Oktatási Központ, Somogyuszó
- SEFAG Zrt. Szágyi Erdészeti Erdei Iskola, Szágy
- Zalaerdő Zrt. Nyitnikék Erdészeti Erdei Iskola, Obornak
- Zalaerdő Zrt. Zakatoló Erdészeti Erdei Iskola, Csömödér

Fürré Kinszler Anita
Fotó: Steyer Edina

GO IN NATURE HÍREK

A vezető kedvezményezett (Muraszombat Város Önkormányzata) képviseletében dr. Aleksander Jevšek 2017. március 27-én aláírta a GO IN NATURE című projekt támogatási szerződését. A hazai társfinanszírozási szerződés előkészítése jelenleg folyamatban van, ugyanis a 95%-os támogatási intenzitás 85%-os ERFA-támogatásból és 10%-os hazai társfinanszírozásból tevődik össze.

A projekt megvalósítási időszaka 2017. március 1-jétől 2020. február 29-ig tart. „ÉLMÉNPEDAGÓGIA AZ ERDŐBEN” című erdei iskola konferenciára hívtuk 2017. április 7-én az érdeklődőket, melynek helyszíne a Nyitnikék Erdészeti Erdei Iskola volt Obornakon. A projekt hivatalos nyitórendezvényét 2017. május 16-án tartottuk szakmai tanulmányúttal egybekötve 45 fő részvételével. A program keretében a dél-zalai, szlovén határhoz közel eső térség látványosságait mutattuk be a résztvevők számára, akik között köszönthettük többek között dr. Aleksander Jevšeket, Muraszombat város polgármesterét, a partnerek képviselőit, valamint dr. Kovács Il-dikó külgaazdasági attasét is, aki Magyarország Lendvai Főkonzulátusa képviseletében vett részt az eseményen. A hivatalos megnyitó a bodeházai Barátság parkban volt, melynek különleges hangulata magával ragadta a meglepeteket. A nap folyamán ellátogattunk a Lentiben található kiállítóteremünkbe, a vasútüzembe, majd a Budafai Arborétumba, és végül a Vetyemi Ösbükkösben zártuk a napot. A résztvevők kellemes élményekkel teli napot

zert Szlovéniából jelentkezés. A program keretében a táborok módszertanát fejlesztjük, a megvalósításához megrendeltük a mYnest madármegfigyelőket és az egyedi tervezésű, helyszínekre adaptált oktatódobozokat, melyek az erdőpedagógiai munkát segítve interaktív oktatási segéd-eszközként szolgálnak majd.

A Kisvasút Napot 2017. június 24-én rendeztük meg Csömödérben, melynek programkínálata a pályázati forrá-

Nyitórendezvény Bodeházán

pos programcsomagjainak részei lesznek.

A pályázat keretében kétszer egyhetes erdei kalandtábor megvalósítását tervezzük. A júliusi táborban szlovén gyermekek (összesen 7 fő) is

soknak köszönhetően (a Nemzeti Kulturális Alap is támogatja rendezvényünket) jelentősen bővült. A rendezvényt Szlovéniában is hirdették. Az erdei vasút népszerűsítése segíti a gazdaság-sabb üzemeltetést. A GO IN NATURE projekt-elemek hozzájárulnak a határ menti együttműködés erősítéséhez, a térség ökoturisztikai fejlesztéséhez, valamint a szemléletformáláshoz. Ezúton is köszönjük a projektben szerepet vállaló kollégák munkáját!

Gál Károly,
Godinek-Tóth Anita
Fotó: Godinek-Tóth Anita

40 év a bánoki erdőben

Hopp Tamás nyugdíjba ment

Mindenki azt mondja: „amikor nyugdíjba megyek, majd több időm lesz...” – nos, egyre többen cáfolják ezt meg a környezetemben, köztük Hopp Tamás, a bánokszentgyörgyi erdészet nyugalmazott igazgatója, aki tavaszi nyugálománya vonulása óta is legalább olyan aktív, mint előtte. Mint mondja, mindig van mit tenni, sosem unatkozik. Takaros bőrzönce-hegyi birtokán találkoztunk az interjú felvétele kapcsán, ahova nemcsak kikapcsolódni járnak a családjával, hanem dolgozni is: egy kis fűnyírás, takarítás, a kert gondozása – valamiféle feladat mindig akad. No és nem csak a hegyen... A Zalaerdőnél eltöltött hosszú évekre szívesen emlékszik vissza.

– Négy hónapján 40 évet dolgoztam a Zalaerdőnél, végig a bánokszentgyörgyi erdészetnél. Úgy vélem, egy jó adottságokkal rendelkező, jó hírű erdészetet hagytam az utódokra – kezdte Hopp Tamás. – A kollégákkal végig együtt tudtunk működni, s mindig is az volt az elvem: „Egy mindenkiért, mindenki egyért.” Ott segítettünk, ahol kellett, támogattuk egymást a munkában. Nem problémákat kerestünk, hanem a megoldásokat. Persze egy vezetőnek rászor, amikor büntetni kell, és sajnos nem csak a jutalmazásból, de a büntetésből is kijutott... Az itt töltött időre szívesen emlékszem, küzdelem a pöffögtünk be a völgybe. Mindez akkor annyira belém ivódott, hogy a mai napig tisztán emlékszem

Hopp Tamás

(Fotó: Kiss Gergely)

kodtunk az erdei vasútra, és a kisvasút vitt minket Szentpéterföldre. Gyönyörű napsütéses, havas téli nap volt, kanyargott és füstölt a gőzmozdony, esti naplementében pöffögtünk be a völgybe. Mindez akkor annyira belém ivódott, hogy a mai napig tisztán emlékszem

lovass kocsit tűzfával, hogyan fogjuk be a lovakat, hogyan kell sorközt művelni...

Az egyetem után Hopp Tamás erdőgazdasági ösztöndíjasként érkezett a Zefaghoz, a bánokszentgyörgyi erdészetnél kezdett dolgozni 1977. július 1-jén fahasználati műszaki gyakornokként, majd műszaki vezetőként, később pedig erdészeti igazgató lett belőle.

Amikor a Zalaerdő az első újulatkimélő kihordószerelevényt vásárolta, részt vett annak előkészítésében, majd a technológia kidolgozásában is.

– Ez egy fontos korszak volt a cég fejlődéstörténetében, amikor a csőrös vonszoló helyett kihordószerelevénnyel kezdtünk dolgozni. Tiszta fát produkált, amit ugyan a piac nem értékel, de ezután nem kellett sárba forgatott fát fűrészelni, és az sem utolsó szempont, hogy mekkora különbség van abban is, hogy a két eszköz után mi marad a közelítőnyomokon és a vágásterületen...

Folyamatosan képeztem magam: természetvédelmi és vadgazdálkodási szakmérnök-ként is diplomáztam. Az utóbbinál „Az őzek élőhelyfejlesztése a bánokszentgyörgyi erdészetnél” volt a diplomamunkám témája. Ez a gyakorlatban elvégzett kísérlet sokat javított az erdészeti özallományának minőségén.

A vadászatba is meglehetősen korán belekóstolt.

– Apu már felvélesen kivitt, hogy életem első szarvasbőgését meghallgathassam, és állítólag hangosabban bögtém, mint a bikák – mondta mosolygva. – Később is sokat kijár-

tam vele az erdőre. Nagypapám is, aki Sopronban élt és dolgozott, nagy vadász volt. Ilyen háttérrel indultam el az úton, de Szentpéterföldön nem volt nehézem, mindenki vadászott. Akkoriban nagyobb szabadság volt, kivethettem a kispuskát, elmehettem verebézni, apu tudta, hogy semmi rosszat nem fogunk csinálni. Anyám pedig, ha látni akart bennünket, kürtölt egyet az ablakból, abból tudtuk, hogy haza kell menni...

A vadászat folytatódott a munkában is, Tamás vendégeket is kísért, kiváló németnyelv-tudása is segítette ebben. Az évtizedek alatt barátságok szövődtek, melyek azóta sem koptak. Jelentős vendégkör épített ki jó kapcsolatteremtő képességének köszönhetően. Többen törzsvendéggé váltak az erdészetnél, de társ-erdészeteknél is.

A megyei vadászkamara vadgazdálkodási bizottságának elnöke, országos küldött és tagja az Országos Vadgazdálkodási Bizottságnak is. A Zalai Gímszarvasért Alapítvány kuratóriumának elnöke annak alapítása óta. A munka mellett a család tekintetében is kegyes volt hozzá az Isten: boldog házasságban él, két gyermek büszke édesapja.

– A feleségemmel, Marian-

nal Borsfán élünk egy családi házban, ő pedagógusként dolgozik az ottani általános iskolában. Idősebb gyermekünk, Dániel autószerelőnek tanul, imádja a motorzúzást, az olajszagot, a terepautózást. Lánya, Laura a Soproni Egyetem Faipari Mérnöki Karán tanul, az Alkalmazott Művészeti Intézet hallgatója, belsőépítész szeretne lenni.

Tamás a vadászaton kívül nagyon szeret utazni és olvasni. – Szerencsére az utazásokban a feleségem is partner, nem kell noszogatni, hogy menjünk... Még a rendszerváltás előtt jártam Szibériában, akkoriban potom pénzért lehetett utazni. Eppen ezért bánom, hogy akkoriban Kuba kimaradt... Jártam kétszer Afrikában is, először a 40. születésnapom alkalmából a családnak köszönhetően jutottam el oda. Természetesen vadásztam is. A második út előtt az volt a kérdés, hogy menjünk-e a nejmem

Steyer Edina

Megkezdődtek a mélyépítési munkálatok a Csónakázó-tó melletti kilátónál

Fotó: Steyer Edina

Lőversenyek Pusztaapátiban

2017. május 26-án a Zalaerdő Zrt. pusztapáti lövészverseny rendeztük meg az erdőgazdaságok közötti hagyományos lövészversenysorozat harmadik fordulóját.

A megjelenteket Rosta Gyula vezérigazgató köszöntötte, majd a kellemesen meleg, nyárias időben öt pályán szóltak meg a puskák. Három sörösés számban, 25–25 korongra, valamint 100, illetve 200 méter távolságra golyós fegyverrel löttek a versenyzők.

Minden versenyszámban 100 pont volt az elérhető maximum, melyet két versenyzőnek is sikerült teljesítenie (Hajzer Szabolcs és Gróf Botond) az egyik korongvadász pályán, 25/25 találatlalt.

Délután három óra után a közös ebédet követően került sor az eredmények kihirdetésére.

AZ EGYÉNI VERSENY EREDMÉNYEI:

1. Papp Norbert Nefag Zrt. 450 pont
2. Polyák Tamás Gemenc Zrt. 442 pont
3. Dobos József Nefag Zrt. 436 pont

A CSAPATVERSENY EREDMÉNYEI:

1. Mecsekerdő Zrt. 1710 pont (Ács P.–Györök L.–Pongrácz V.–Leipold A.)
2. Gemenc Zrt. 1554 pont (Genálh K.–Kovács G.–Szabó B.–Polyák T.)
3. Roth Gyula Szkl 1496 pont (Fülpöl Zs.–Gróf B.–Tuboly B.–Tuboly M.)

Másnap – tizenkettedik alkalommal – a Bulin István-emlékverseny lebonyolítására került sor. A kisebb létszámú nevező részére a golyós pályák mellett két pályán korongvadászatot rendeztünk, melynek során 50 korongra lehetett löni.

Koronglövészet Pusztapátiában

A résztvevőket Győrvári Attila köszöntötte, hangsúlyozva a fegyver szabályos kezelésének fontosságát, melyre a löteri gyakorlás kiváló alkalom lehet.

A NYÍLT (KOROSZTÁLY NÉLKÜLI) EGYÉNI VERSENY EREDMÉNYEI:

1. Radics Péter Zalaerdő Zrt. 185 pont
2. Gróf Botond Roth Gy. Szkl 176 pont
3. Gróf András ifj. Vértesserdő Zrt. 174 pont

Gróf András erdészeti igazgató
Fotó: Gróf András

órán kívüli környezeti neveléshez kapcsolódó továbbképzés biztosítása.

A találkozó a „GO IN NATURE”

Terepi foglalkozás a nyílt napon

minősített szolgáltatásainak megismerésére. Az információk és a különféle kiadványok begyűjtése mellett szakmai ta-

kanizsai helyi csoportjának tithelyettese pedig a 150 éves született Kaán Károly munkaságáról, „örökségéről” tartott

Pedagógusok az erdei iskola épületében

című projekt részeként valósult meg a Szlovénia–Magyarország együttműködési Program keretében, ezzel kiváló lehetőséget nyújt-

pasztalatoszerére, közvetlen beszélgetésre is lehetőség volt, valamint kézműves-foglalkozások is színesítették a palettát

mindenki számára tanulságos előadást.

A rendezvény záró részében az erdei iskolák képviselői az er-

részt fognak venni. Az augusztusi táborra nem érke-

Harvester gyérítésben

Szakmai nap a bánokszentgyörgyi erdészetnél

(Folytatás az 1. oldalról.)

A 135 éves, 50 centiméteres átlagátmérőjű, eredetileg erdei-fenyves nem hétköznapi látvány az erdészet területén. A felső szint egyharmadát uraló fenyő mellett a bükk is szép méreteket ért el, de nem csak

felében ritkább, de vastagabb.”

Az elmúlt 80 év alatt azonban a bükk vette át az uralmat az erdei-fenyő felett, melyek sajnos kezdenek fokozatosan elszáradni. Ezért az elmúlt években muszáj volt ezeket a jó minőségű törzseket egészségügyi ter-

szálalóvágás, mint használati mód, volt a szakmai viták tárgya. A szálalóvágás nem keverendő össze a száaló illetve az átalakító üzemmóddal (2017. május 16. óta örökerdő és átmeneti üzemmód), ugyanúgy vágásos üzemmód-

Harvester munka közben

ettől különleges az állomány. Lehetőségünk van arra, hogy az 1935-ös üzemtervet lapozgassuk. Ebből láthatjuk, hogy azóta az erdő milyen változásokon ment keresztül. Az üzemtervet idézve: „Szórtan bükk és gyertyán. (...) Jónövésű fenyves, északi felében sűrű, déli

melések alkalmával megmenteni. Az erdő jövője is efelé mozdul. Az erdei-fenyő lassan kikopik, és a helyét teljesen átveszi a bükk, de addig is lehetőségünk van csodálni ezt a nem mindennapi erdőt.

Ezt követően a Várförde 10 A erdőrészletben az előírt

ban kezelt erdő, mint bármelyik fokozatos felújítóvágás, melyektől mindössze annyiban tér el, hogy az erdőrészlet teljes felújítását legalább 30 évig el kell húzni. Ennek célja, hogy a lehető legkisebb vágásterületek keletkezzenek, az erdő képe ne változzon drasztiku-

san, megőrizhető legyen a biodiverzitás és a mikroklima, változatosabb legyen az erdő szerkezete és egy lépéssel közelebb kerüljön az átmeneti és örökerdő üzemmód felé. Az előbbi célokat szem előtt tartva kezdte meg a szakszemélyzet kijelölni azokat a kisebb foltokat, melyek helyén ma már sűrű bükkújulatot találunk. Megnehezítette feladatukat, hogy kezdetben a megbontott erdő alatt felszaporodott a szeder és óriási mennyiségben a gyertyán. Ezeket rendszeres ápolással sikerült visszaszorítani és eljuttatni odáig, hogy a meglévő foltokat néhány évenkénti visszatéréssel fokozatosan bővíteni tudják.

Nem szabad megfeledkezni arról, hogy az erdészet hasonló korú bükköseinek döntő többségében a tölgy is jelen van, és így együtt nagyon értékes állományokat alkotnak. Azonban a tapasztalatok azt mutatják, hogy a bükkös felújítóvágásokban visszaszorul a tölgy természetes újulat. Ezért fel kell tennünk magunknak a kérdést: célunk-e az, hogy ezekből az értékes tölgy-elegyes bükkösökből, ha természetes úton is, de elegyetlen bükkösöket csináljunk? A kérdést megválaszolva az erdészet ezekbe a természetes felújításokba bükköt soha nem pótol. Az üres, gyengébb foltokba kizárólag tölgyet és elegyfajtákat ültetünk, ezzel is törekedve az elegyességre.

A szakmai nap utolsó állomásaként egy 1982-ben kijelölt kocsányos tölgy magtermelő állományt tekinthettek meg a résztvevők. A magtermelő állomány törzslapja szerint a Bánokszentgyörgy 6 C erdő-

kitöltését és ügyrendjét. A közjóléti feladat során szakmai ismeretek átadását kell bemutatni csoportvezetés keretében az országos versenyen.

A díjakat Kovács Ferenc vezérigazgató-helyettes, termelési igazgató adta át. Győzött a papírforma: az első helyezett a kétszeres Év Erdésze-győztes Gál Sándor lett, aki június 21–22-én a Kaszóban megrendezett országos versenyen címvedőként képviselte társaságunkat. Második helyezett a letenyei Molnár Tamás, harmadik a lenti Primusa József lett.

Az erős mezőny szoros eredményeket hozott, néhány pont döntött a dobogós helyezésekről, de a többi résztvevő között is minimális különbség adódott. A legjobb csapatnak járó díjat – a rendezők nagy öröme – a lenti erdészet csapata vehette át. Összességében megállapítható, hogy jól felkészült kollégák vettek részt a versenyen, akik mindenképpen megérdemlik az elismerést. Nem félték a versenyzéstől, vállalták a megmérettetést, akár egy gyengébb eredmény felvállalásával is.

Kiemelkedő volt a vendéglátás: a helyszíneken folyamatos volt az ellátás, az ebéd házias helyi ízeit mindenki jól esően nyugtázta és kellemes emlékekkel, élményekkel tért haza.

Lukács István

Fotó: Steyer Edina

Erdészeink összemérték tudásukat

Az idei évben a lenti erdészet adott otthont az Országos Erdészeti Egyesület által hagyományosan évente megrendezett „Év Erdésze” szakmai verseny helyi elődöntőjének. A verseny napján, május 17-én reggel az impozáns Olgai Vadászház előtt gyülekeztek a három-négy fős csapatok.

A megnyitón Varga Attila vezérigazgató-helyettes, gazdasági igazgató köszöntötte a versenyzőket, majd Nemes Zoltán erdőgazdálkodási osztályvezető tájékoztatta a résztvevőket a verseny részleteiről. Vadászkiált hangja után az első kötelező programon kellett átesnie a kollégáknak: egy korty pórszombati körtépálinka oldotta fel a kezdeti feszültségeket.

A verseny programja a hagyományos versenyszámokból állt össze. Az összehajtott szakmai írásbeli feladatsor és a felismerés mellett az erdészeti gyakorlati munka legfontosabb feladatairól adtak számot a résztvevők. A gyérítés-jelölést, állományleírást, élőfakészlet-megállapítást, fa-magasság- és fatérfogatbecslést a területre jellemző gyertyán második szintes erdei-fenyves-bükkös-tölgyes-cseres állományban kellett végrehajtani, itt került sor a kocsányos tölgy szálfá-

választékolására is. A számbavétel a feketeárai rakodón, az erdőfelújítás leírása egy szűkárt szenvedett lucos után szerkezetátalakítással létreho-

Az erdészverseny dobogós helyezettjei

zott lombos erdősitésben zajlott. A távolságbecslésnek és trófeaminősítésnek a vadászház parkja adott otthont.

Az évről évre megrendezett verseny jó alkalom az erdész szakismeretek szinten tartására, fejlesztésére, ami egyben

kímélletes volt Erdeinkhez, így kártermeléshez való helyszín nem állt rendelkezésre, de az ismeretekre bármikor szükség lehet. GPS területfelmérésen túl el kell sajátítani az erdőkárok felismerését, útmutató szerinti leírását, a kárbejelentő

részlet fő fajtája későn fakadó szlavón tölgy, melyet mesterségesen létesítettek ismeretlen származású szaporítóanyagból. Az 1984-es törzskönyvezés óta a nevelővágások célja a koronafejlődés biztosítása és a nem megfelelő, vékony, villás törzsek eltávolítása volt. Mára a folyamatos száradások és egészségügyi gyérítések miatt a törzsállomány tőszáma 40-60 darab/hektárra esett vissza. A 2015-ös gyérítés után visszamaradt tölgyek törzsalakja, egészsége kiváló, koronaszervezetük megfelel a bő magtermelés elősegítéséhez, minden egyed megfelel a magfák kritériumainak. Annak ellenére,

hogy magtermelő állományról van szó, eddig csak néhány alkalommal sikerült szaporítóanyagot gyűjteni az erdőből. A fák rapszodikus és gyenge termése mellett a vad jelenléte is megnehezítette ezt. 2015-ben sikerült 1020 kg makkot gyűjteni, és az ebből nevelt csemeték a haraszi csemetekertben, magágyban várják az alávágást és az őszi ültetéseket.

Dobos Alex
Fotó: Fűr Tamás

Programajánló

GOMBAISMERETI TÚRÁK a Lenti és a Zalakaros környéki erdőkben a gombatermés függvényében (augusztus, szeptember, október)

Túravezetők:

Stefanich Péter (Lenti): +36 (30) 464-4558

Gál Sándor (Zalakaros): +36 (30) 474-2130

ZALAI VADÁSZATI ÉVADNYITÓ (augusztus 26.)

DÖDÖLLEFESZTIVÁL, Nagykanizsa (szeptember 8–9.)

SZARVASBŐGÉS-HALLGATÓ JÁRAT (szeptember)

SZEZONZÁRÓ JÁRAT (szeptember 30.)

„Ősz köszál a fák közt színpompás palástban, / lehulló falevél mindenütt nyomában.” (szeptember, október): Erdei séták óvodásoknak és iskolásoknak előzetes bejelentkezés alapján a Zakatoló Erdészeti Erdei Iskola szervezésében.

Jelentkezés: Molnár Vítális Anikó: +36 (30) 933-8851

ERDŐK HETE (október 2–8.)

TRÓFEAKIÁLLÍTÁS Szentpéterföldén (október 13.)

TOVÁBBI INFORMÁCIÓ:

kozjolet.zalaerdo.hu, facebook.com/Zalaerdo, kozjolet@zalaerdo.hu

Áprily Lajos:

Vihar után, II

Elállt a fergeteg. Fán és virágon

a szélben millió kis csöpp remeg.

Füstölve fekszik lenn a völgy. Ilyenkor születnek itt a záporfellegek.

Szállnak, lebegnek lomha szárnyalással

föl a kösziklás fenyves oldalán –

szeszélyesen gomolygó ködszalagjuk

a tűndér-fáta csipkefátyla tán.

A csúcs fölött, a végtelen hónapban

vágyó kebelrel várja már az ég,

s magába zárja nagy felhőkarokkal

a szomjazó, a testvér szűrkeség.

Amint felettem némán elsuhanhannak

távol honom, szép napkelet felé,

úgy érzem, hogy bús feketeségük,

sorsuk – tulajdon síró lelke...

...Ha rózsáid között jársz andalogva

s megejt egy bús, merengő hangulat,

s ők rád borulnak könnyezőn, sötétén:

megérted-é a némaságukat?

ZALA ERDŐ

A Zalaerdő Zrt. dolgozóinak lapja

● Szerkesztőbizottság: **Baráth László, Bodor György, Fűrné Kinsztler Anita, Fűr Tamás, Horváth Ferenc** (ny. term. ig.), **Illés György, Kovács Ferenc** (term. ig.), **Kreiner Roland, Lukács István, Pintér Csaba, Steyer Edina, Vaski László.** ● Felelős szerkesztő: **Kovács Ferenc** (term. ig.) ● Kiadja: ZALA-LAP Könyv-és Lapkiadói Kft. ● Felelős kiadó: **Lukácsffy Dénes** ügyvezető ● Nyomtatás: Gura Nyomda Bt. ● Felelős vezető: **Gura Béla**